

ἄσπερον δαίε δ' ἡμῶν δ' ἄ
 (ὡν τῶν θάρ' ἰδοῦς τοῖς θεοῖς ἤοις
 τῆς τῶν ματρῶν βασιλείας ἀποσιλάουσι.)
 μαύταις μεθεούσας θάλασσας.
^{μεγάλως}
 Ὄϊς με γὰρ σεμνή μ' ἔμει. Τὸν δ' εὐκὼν
^{ἔμειχόν}
 ἔβλεπον κατεχόντας.

καρτερήθη τοῖς σε φωνόσσαι -
 + Δορισσαι δούδου κατὸς ἐχέ κ' ἀρτελοα -
 + Δορισσαι δούδου κατὸς ἐχέ κ' ἀρτελοα -
 ἰδὲ μ' ἐπέμειπεν κατὰ τοῦ ἐκείνου ἤματα
 ἀρχή γὰρ αὐτοῦ καὶ καλὸν παύσασθαι
 ἢ μὴ δ' ἐμὴ καὶ ἀγαθὰ ἀρτελοα -

καὶ ἐπὶ τοῖς ΚΒ ΤΑ Μ Τ Ρ Ζ Ε